

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyilttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

A hitel.

Két emberöltő múlt el azóta, hogy megjelent Széchenyi István grófnak, a legnagyobb magyarnak korszakot teremtő könyve, a „Hitel”. Látnoki hatalmával a lángelme megmutatta nekünk világosan a befutandó utat, melyre lépniünk kell, ha azt akarjuk, hogy kereskedelmünk, iparunk és közgazdaságunk általános fejlődésnek induljon s a kereskedelem és ipar tényezői hitelképesekké legyenek.

Abban az időben minden pangott. A levegőben volt valami, érezte minden ember a közeledő változásokat; a forrodalom kitörésében meglelték aztán magyarázatát. A béke idején könnyebb a munka, biztosabb a pénz, olcsóbb a megélhetés, nagyobb az általános biztonság, mint akkor, mikor a látóhatáron fellegek tornyosulnak, fellegek, melyek a fegyverek füstjéből gomolyogtak össze.

Mikor Széchenyi gróf kiadta feltűnést keltő, nagy munkáját, a levegő már forrott, érezhető volt az elkerülhetetlen; és annál csodálatosabb, hogy tulajdonképpen mégis a „Hitel” volt az, ami megteremtette a hitelt.

A könyv megjelenése óta nem hiába telt el két emberöltő, mert a hitel általánosodott és csak ma,

elért ahhoz a fokhoz, a melyet Széchenyi elérni óhajtott. S két emberöltő, a mint nem halványította el Széchenyi örökkön élő emlékezetét, sőt kiélesítette körvonalait: úgy az ő munkájának, a „Hitel”-nek is minden betűjét bearányozta, s ez a merész könyv maga nagy gondolataival még jobban világít, mint valaha.

Emlékezzünk csak vissza a multra. Ma már panaszkodnak az óriási hitel ellen, melyet a külföldi gyárosok posztóikban, diszmiáruikban, kiváló találmányaikban milliókra menő összegig akarnak reánk ruházni. Kapuinkon, nyitott sorompóinkon ezrével és ezrével hozzák be a különféle tárgyakat, melyeket itt a legbiztosabban vélnék elhelyezni. S mi a nagybizalom, a nagy hitel alatt sokszor feljajdulunk: „Hála neked Uram Isten! de talán egy kicsit sok is a jóból!”

És hogyan volt azelőtt, a negyvenéves évek előtt, és mindjárt utánuk? A hitelt akkor Magyarországon, ugyiszlóván csak hírből ismerték.

Mily kereskedőnek kellett lennie annak, a ki külföldről néhány láda importált árut kaphatott! Milyen szenzátiót keltett, ha például, egy magyar cégnek Párisból érkezett küldemény!

És ma az általános hitel foly-

tán, oda jutottunk, hogy a hazai ipar nem bírja ki a versenyt a külföldi állomokéval; félnek, hogy a külföldről importált árut, óriási halmazuknál fogva, nem tudjuk elhelyezni a saját ipari cikkeinket, és éppen most vitatkozunk, tanakodunk azon, hogy nem volna-e jó a külföldi áruk beözönlése ellen becsukni az örökké nyitva álló vámsorompót.

De jobb, hogy így van. Jobb ha a külföldi gyáros szívesen tukmálja reánk legtöbbször nem értéktelen és kiválóan versenyképes árut, mintsem veszedelmesebb mértékben pangana a hitel és szűk séget szenvednénk oly tárgyokban melyekkel most bizony tulságig el vagyunk látva, elhalmozva.

De nem csak ez a körülmény jellemzi hitelképességünk nagyságát. Talán még fényesebben jelzi az a körülmény, hogy a külföld nem csak áruival, nem csak gyártmányaival gravitál ide, hanem tőkével, pénzével is.

Ugyanis mit látunk! Mit tapasztalhatunk egy-két évtized óta? A magyar pénzügyi viszonyok örvedetes javulását, a magyar pénzügyi életnek folytonos növekedését, melynek következtében a közgazdasági viszonyokban is egészséges állapot uralkodik, s ez csoditi ide a külföldiek fölösleges tőkáját. Hány, a magyar közgazdaság

T Á R C Z A.

A boszuálló zongoramester.

Irta: **Sziklay János dr.**

(Folytatás.)

A fűszerkereskedőnek leányát is ő tanította, mióta fölcseperedett, úgy két esztendő óta. A kisasszony a házi ur leányának tudván magát, a kit pénze mellett bizonyára akkor is elvesznek, ha nem zongorázna. A tőle kitelhető butasággal és lustasággal kinozta a szegény mestert.

— Hallja Döme ur, maga nem törődik elegendő a leányommal, mondá egy nap neki az apja.

— Ki volt az a csacsi, a ki azt mondta?

— No, no. Én úgy veszem észre.

— Nyissa ki a szemét. Én nem öntetek bele több észet, mint a mennyije van, a szorgalomra meg elegendő intem, de mit tehetek róla, ha nem fog rajta.

— Még a Manes Jankótól is tanult volna annyit, a mennyit tud.

— Az már bizonyos. A mennyit ő tanul, azt megtanulhatja akár a maga segédjéül is.

— Hallja Fridolin ur, maga nagyon goromba ember.

— Meglehet. Maga megcibálja az inas fülét, ha valamit nem tesz meg vagy rosszul teszi. Én nem tehetem ezt a kisasszonnyal. Megmondom hát a véleményemet annak, a ki az oka a kisasszony képességének meg a viseletének.

— Nos hát ki az oka?

— Vagy az anyja, vagy az apja. De inkább azt hiszem, hogy az apja.

A fűszeres olyan lett mint a pulyka.

— Maga pokrócz. Nem akartam hinni, de most már látom. Most már elhiszem hogy úgy nyilatkozott valahol...

— Mit nyilatkoztam?

— Hogy leányom számár apának csacsi fia.

— Mit kell azt magának elhinnie? Megmondom magam is. Ha nem tetszik, keressenek más mestert, én meguntam a vesződést.

Ott hagyta az órát.

S nyomban a házi ur felmondott neki.

— No hát igazam volt. Micsoda butaság? — Mondá magában. — Mi köze a magán órának a lakáshoz? Kap e olyan lakót valaha mint én voltam?

Nem kapott az bizonyos. Éppen a negyedév utolsó napján vette ki egy nyolcz gyermekes asztalos... No lesz gyönyörűsége a büszke házi urnak. Asztalos műhely és nyolcz gyermek. De úgy kell neki.

A mikor aztán hurezolkodott Döme Fridolin, iróasztalának lomját előszedve, egyszerre örömkialtásba tört ki.

— No most megfogtam az ipszét! Várj. Még drágább lesz neked a zongora lecke!

Összerakva álltak szép rendben a házbér nyugták. Egyet sem dobott el. Puszt a véletlenségéből. Most észbe jutott, hogy jól megfaggathatja vele a dölyfös boltost. Csak be kell adnia az adóhivatalba. Nincs egyen sem bélyeg, nem tartotta szükségesnek a fűszeres, hiszen ismerősök közt marad.

Pár nap mulva már megkapta a fizetési meghagyást a fűszeres.

szempontjából megbeesülhetetlen értékű hazai új iparvállalat, részvénytársaság köszönheti létrejöttét a külföldi tőkének, annak, hogy idegenek a milliókat magyar részvénytársaságok bevásárlására és új magyar vállalatok pártfogására fordítják. Nem a legfényesebben jellemzi e ez a hitelképességünket és a külföldnek belénk helyezett bizalmát?

Igyekezünk tehát úgy, hogy ezzel vissza neéljünk. Az ország kereskedőihez és iparosaihoz intézzük e meggondolt szavakat. Vigyáznok kell kereskedőinknek és iparosainknak arra, hogy az önként kínálgató hitelt ne túlságos mértékben vegyék igénybe, bár erre a hiteladó hajlandó volna is: hanem csak addig boesátkozzék a hitel igénybevételébe, míg az neki kamatot hoz. Felesleges áru, melyen egyhamar tul nem adhatni, s csak helyet foglal el az üzletekben, holt tőkét képezve, a mely nem kamatoz; megölője a kereskedők biztos alapjának és jólétének, bármily hosszú is az a terminus, amikor az áru pénzértékének kifizetését kintűzték. Az üzlet áruinak folyton változások kell; ne legyen kereskedő ebben az országban, a ki divatját multa árut gyűjt az ószerekek számára. A hitel igénybevétele törtenék mértékkel és okosan. Gondoljanak arra akik igénybe veszik hogy ez a hitel nem egyéb, mint a bizalom folytán kezelésül reájok bizott tőke, mellyel vissza élnők nem szabad, és kiki csak annyi tőkét vállaljon el, a mekkorát gyümölcsözőleg bír kezelni.

Mert valljuk be azt is, hogy a kereskedőknek bizony nagy százaléka mond esődöt évente, vagy legalább is fizetés képtelenné lesz. S mi ennek oka leginkább? Nyugodt lélekkel állíthatjuk, hogy legtöbbször az észszerűtlen, okatlan gazdálkodás az, a mely leg-

inkább a hitel igénybevételében nyilvánul.

Pedig a hitel veszedelmes fegyver is egyuttal, mellyel nem szabad játszani. A hitelképesség gazdaggá teheti számtalan derék iparosainkat, kereskedőinket, viszont a hitel tönkre és koldusokká tehet esinos tőkével bíró egyeket. Attól függ, miként és meddig vesszük igénybe azt.

Ép azért még egyrészt örülünk, hogy a nagy Széchenyiálma ily szép valóra vált, legyünk óvatosak, nehogy elveszítsük lábaink alól a talajt. Mert ha azt elveszítjük, akkor kész a veszedelem: a pangás megszünteti évtizedek üdvös munkáját és alkotását, hatalmasan megrendíti azt a mire nemzetünknek feltétlenül szüksége van, — az ártólánossá vált hitelképességet.

Ha pedig ez bekövetkeznék, az ország el volna zárva a közgazdasági előrehaladástól és a jólétől.

H i r e k.

— **A baresi kerékpár egyesület** tárgyában Menyhárt Béla elnöklété alatt a hó 24-én, vasárnap délután volt az első értekezlet, melyen vagy 20 biciklista vett részt. Menyhárt Béla az ügy indítványozója üdvözlővén a megjelenteket, meleg, biztató szavakkal eseteli a bicikli-sport hasznos élvezetét, s indítványozza, hogy Bares és vidéke biciklistái Bareson egyesületet alakítsanak „baresi kerékpár egyesület” néven. Az indítványt a megjelentek nagy lelkesültséggel fogadták s az egyület alapszabályainak kidolgozására mindjárt megalakult a végrehajtó bizottság, kik a legközelebbi értekezleten, mely valószínűleg február hó közepe felé lesz, már kidolgozott alapszabályokkal lépnek az értekezlet elé. A végrehajtó bizottság tagjai Menyhárt Béla, Botka István, Goldschmidt József, Herez József és Krausz József urak.

Nem azt a pár forintot röstelte, hanem azt, hogy őt, mint városi bizottsági tagot, a korrektség predikátorát, a takarékpénztár egyik igazgatóját bélyeg esonkítás miatt megbírságotják.

Igy muzsikálta el jő hírét, mert disharmoniába keveredeti a muzsikussal.

Robinson szigete.

Mi, valamennyien, gyönyörködünk ifjuságunkban a Robinson Crusoe kaland történetében, aki egy lakatlan szigeten magában éldegélt. Legalább száz esztendő óta minden ifju ember élvezetet talál ebben a könyvben, s Robinson kalandjairól álmodozik annélkül, hogy kutatná, hogy hát valójában létezik-e az a mesés sziget a hol e regény hőse küzdelmes napjai átélté. Nem kérdeztük ezt sohasem, hanem vettük a történetet úgy ahogy van és Robinson az ő kutyájával, papagályjával és deák Péntekjével helyet kért a mi fiatal szíveinkben és még később is, amikor kivettük részünket az élet küzdelmeiből, szívesen és hálással emlékeztünk meg er-

re a szép és tanulságos könyvre, mint egy igaz barátira, akinek a társaságában legboldogabb napjainkat töltöttük el.

Robinson szigete azonban, amelyet mi férfikorban lévő emberek, már már feledni kezdtünk, ismét feltámadt és pedig eléggé különösen, azért, hogy örökre elveszett.

Pár szóból álló távirat jelentette, a napokban, hogy a nagy oceánon levő Juan Fernandez sziget, a melyet Robinson szigetének neveztek, vulkánikus kitörés folytán a tengerbe sülyedt.

A tenger hullámai tehát nyomtalanul elnyelték azt a virulóan szép szigetet, a hol állítólag Robinson tartózkodott volna, és elnyelték vagy hatvan boldog családot, akik mostanság ezen a szigeten éltek paradicsomi életet.

Könyvnek aligha volt, sem azelőtt sem azóta, olyan rengeteg sikere mint Defoe Dániel Robinsonjának. Ezer meg ezer kiadást ért és a világ minden művelt nemzetének a nyelvére lefordították. De nem is irtak ám sok ilyen könyvet!

Az alapgondolatot Defoe egy Sei-

Biciklistáink reménylik, hogy úgy helyből, mint vidékről leendő egyesületüknek még több tagot és pártoló barátot fognak nyerni, s az egyület javára még e farsangon mulatság fog tartatni.

— **Érdekes spiritisztikai mutatóvány.** Néhai János főherceg, aki később Orth előnévvel lemondott a főhercegi rangról, volt az, ki könyvében leleplezte az egy évtized előtt oly híressé lett spiritisztikai seanceokat. Ez idő óta a kísérleti spiritismusra rossz idők járnak, mert mindenütt a leleplezés sorsa kísértgeti. A legkedveltebb mutatóvány a mellü eltüntetés és egy rejték helyen való meglelése. Silberstein Sándor ur ismert nagykereskedőnk házában Kirizs Rozi szobaleány ugyancsak a mellü eltüntetésével próbálkozott. A kutatók között volt August de rék esendő őrmesterünk is, a kinek közreműködése mellett megtörtént a csuda, hogy ott, hol az előző napon tüvé tettek mindent és mitem találtak, másnap az eltüntetett gyémánttű a legfeltűnőbb helyen tündökölt. A ki előtt e csuda megfejtethetetlen volna, annak ügyes esendő őrmesterünk szívesen szolgál magyarázó felvilágosítással . . .

— **A eszkonyai iparosság** tometkezési egylete javára 1897 évi február hó 6-án a Pittner féle vendéglőben zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: személynként 40 kr. családjegy 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **Időjárás.** Lehet még szánkózni, lehet még koresolyázni, jut a jégverembe is jég, félre az aggodalommal. Ugy látszik, a tél apó már nem tréfál, komolyabbra vette a dolgot; az öreg föld kemény barázdaira fehér szemfedő borul s előkerülnek a szánkók. Pedig már már kezdtünk lemondani a tél örömeiről, az enyhe nap-sugár inkább a tavaszra emlékeztett. No de még messze a tavasz, pláne ha tél uram kipótolja eddigi pauzálását.

— **Czimbitorlás.** Egy erfurti magkereskedő Schmidt J. C. nem elégszik meg, hogy ő német császári kir. szállító, hanem mint hirdetéseiben olvasható új czime: erfurti császári és kir. udvari

crangh nevű matróz elbeszéléséből merítette aki vagy öt esztendeig élt magányosságban ezen lakatlan szigeten, a melyet Juan Fernandez fedezett fel, míg végre egy arra vetődő hajó felvette és visszahozta hazájába, Angolországba.

Ez csupán megtörtént dolog az egészből, a többi a költő nagyszerű képzelmenek a műve, aki a legapróbb részletekig híven megírta az elhagyatott emberek életmódját.

Defoe bizonyára, hogy az indiánokat és különösen Pénteket, ezt a rokonszenves, derék ficzkót szerepeltethesse, az indiai oceánra helyezte át a szigetet, olyan költői szabadsággal, amelyet nem fog neki rossz néven venni senki.

Defoe Dániel, aki a világot ezzel a remek-művel megajándékozta 1661-ben született Londonban. Puritán volt, mintaképe a tökéletes szellemes férfunak, aki korának politikai áramlata ellen szállott sikra. Egy nagy feltűnést keltő röpiratáért elfogták, nyilvánosan pellengőre állították és csaknem négy esztendeig sinlődött a börtönben.

szállító. Még eddig Erfurtnak nincs külön császára, — vagy csak nem akarja a magyar közönséget félrevezetni, hogy osztrák császári és magy kir. udvari szállító?

— **A vörheny** Bareson és vidékén szórványosan lépett föl, a betegség lefolyása azonban szolidabb jellegű.

— **Táncmulatság.** A baresi és baresi telepi fiatalság, Kriesz Ede egyetemi elnök védnöksége alatt a baresi olvasókör könyvtára javára 1897 évi február hó 6-án a baresi olvasókör terneiben zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidj: személyjegy 50 kr. családjegy 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A mulatságon Sárközi kedvelt zenekara fog közreműködni.

— **Bál.** A barestelepi francia-gyár ifjúsága folyó évi február hó 23-án a piliczai vendéglőben zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidj: Személyjegy 40 kr. Családjegy 80 kr. Kezdeté este 8 órakor.

— **A babócsai intelligencia** régi feloszlott kaszinója helyett e hó 28-ikán Skergula József újonnan épített „Korona” vendéglő helyiségében új kaszinót alakított melynek már eddig is igen szép számmal vannak tagjai. A kaszinó tisztikara a következő: Elnök: Skribanek Kálmán. Alelnök: Dr. Schvarz Ernő. Jegyző: Krausz Ödön. Háznagy: Grosz Frigyes. Pénztárnok: Laufer Albert.

— **Mulatság közben.** Javában fújnak fuvó hangszereikkel a századéves lakodalmi nótákat, vigan perdül öregje, apraja. A tánczosnak vig hi! hi! kiáltással buzdítják lankadatlan tánczosait. Az öregek ellenben poharazás mellett nézik a nyüzsgő életet, melynek ők is hajdanában részesei voltak. Poharazás közben az egyik mulató polgár oly erővel üti oda üvegjét Schlichter András községi képviselő poharához, hogy az menten eltörik és annak egy szilánkjá egyenesen Schlichter szembogara felé röpül és azt ketté szeli. A vig mulatságból így szomorúság lőn, de remélhetőleg a látási képesség helyre álland.

— **Tűz.** Mult vasárnap, a késő este-li órákban városunk lakosságát távoli tűzfény tette figyelmessé, mely az eget ijesz tően vérverésre festette s némelyek a tüzet

Elég szomorú tapasztalatai voltak tehát ahhoz, hogy elforduljon a politikától, és ez a hűtlenség csupán az irodalom javára szolgált, mert így született meg a „Robinson Crusoe kalandjai” című regénye, a melylyel nagyobb halhatatlanságot vívott ki magának, mintha még egynéhány száz veszekedő politikai röpiratot, vagy könyvet bocsát is világgá.

A Robinson az egész emberiség kincse. Nem szolgál pártokat, nem irány regény, mint ama kor másik örökbeeső műve Swiftnek a „Gulliver utazásai” című regénye, a melynek egyes részeit politikai vonatkozásaiknál fogva, ma már angol olvasó is alig érti meg. Robinson tisztán erkölcsös munka, a mely még mai napság is, mikor az erkölcs veszendőben van, hatást gyakorol a fogékony emberi lélekre.

Robinsont nemcsak az emberszeretet, hanem a mély vallásosság is átlengi és nem-e csillogtak könnyek szemünkben amikor Robinson váratlan hazaérkezését olvastuk? Első találkozásá az oly sok év után atyjával, a jámbor ősz emberrel, aki

egész közelben, mások távolabb községben vélték. Mig másnap kitudódott, hogy a tűz a mintegy másfél órányi távolságra levő Aranyos nevű pusztán volt, ugyanis az odaváló bérlőnek Veiller Gézának égett el 3 kazal szalmája. Hogy a tüzet mi okozta, arról még nincs tudomásunk.

— **Elhunyt** e hó 26-ikán N. Atádon Rigó Antal körjegyző, volt 48-as honvéd törvényhatósági bizottságitag 65 éves korában. A megboldogult a szabadságharc leveretése után menekült, később a pénzügyőrségnél volt alkalmazva mint fővigyázó. A hatvanas években lett N. Atádon jegyzőnek megválasztva, mely állását haláláig mint legpontosabb hivatalnok töltötte be s a megyében általános köztisztviselőben részesült. Temetése e hó 28-ikán d. u. 3 órakor volt, nagy részvét mellett jelen volt a főispán, ugy N. Atád, Bodvicza, Henéz, Bolhás, Ötvös és Kónyi községek elöljárósága. A temetésen 3 szt. Ferenczrendű pap celebrált.

— **Amerika a bevándorlás ellen.** Washingtoni Kabel-telegram szerint az Egyesült Államok képviselőháza elfogadta a kongresszus két házának bizottsága által a bevándorlási billre vonatkozólag hozott közös jelentését, a mely a mostani bevándorlók egyharmadát, nevezetesen olyanokat, a kiknek iskolai képzettségük nincs, kitéltja az Egyesült Államok területéről. Ezt annál inkább is érdekesnek tartottuk lapunkban közölni, mert sajnosan tapasztaljuk, hogy nem csak a közel vidékről, de községünkben is rossz szándékú ágensek üzérkedése folytán több szegényebb sorsú család a munkás osztályból, az ábrándos tavasz beálltával készül utakelni az „igéret” földjére — Amerikába. Az ily szegény félrevezetettek, kik Amerikában nagyobb boldogság után ábrándoznak, tudják meg, hogy Amerika sem tejjel, mézzel folyó Kánaán; dolgozni kell ott is, a ki pedig dolgozni akar, az itthon is megélhet. Maradjon itthon a magyar, ugy is kevesen vagyunk!

— **Nanzen újabb tervei.** Krisztiániból jelentik, hogy Nanzen fölolvasást tartott a földrajzi társaságban és igen érdekesen nyilatkozott a jövő évi északsarki expedíciók céljáról. Kifejtette, hogy a

a bibliában lapozgat és éppen a tékozló fiu visszatérését olvassa.

Mindez igen szép. Ma már nem irnak ilyet és alig is olvasnak el ilyes történeteket, csak a még mindig fogékony lelkű ifjúság találja kedvét Robinson érdekes történetében.

És habár az a kis sziget nyom nélkül el is tűnt a végtelen nagy Óceánban, az ifjúság ezután sem fogja kérdezni, hogy vajjon létezik még a Robinson szigete? számukra mindig létezni fog!

Gastron.

Pajkos dal.

*Nem oly sűrű az éjmagány,
Ha átzenji a csalogány;
Világabb a rózsabimbó,
Ha száll fölé kis pillangó.*

*Köppár hanton virág fakad,
Ha átzez a langy fuvalom;
Szívemről is elszáll a bú, —
Ha rám mosolygysz kis angyalom.*

Sk. G.

Fram hajóval tett expedíciója megmutatta az utat a sarkközi vidékek tanulmányozására és annak a reményének adott kifejezést, hogy az ő expedíciójának több követője lesz. A jövő évi expedícióknak a Behring szorosból kell indulniok és Resp-től északra, északkeleti irányban igyekezniök kell, hogy az áramba juthassanak, a mely azután tovább viszi őket. Meggyőződése, hogy Grönland partját ezen az uton el fogják érni. Hogyha a Fram-expedíció az eddigi sarki utazások eredményeit igazolta, ugy egy hasonló módon felszerelt expedíció ezen az uton legalkalmasabb lesz arra, hogy az eddig ismeretlen vidékeket kikutassa.

— **A tifusz Pécsen.** Pécsről jelentik, hogy az ugynevezett „krajczár-kaszárnyában” dühöngő tifuszbetegség még mindig szedi áldozatait. Hat halottja van már a betegségnek. Tegnap négy katona halt meg a kórházban. Lengyel Sándor, Szabó Mihály, Vueskies Sándor és Pécesk János. A kórházban most 30 katona fekszik beteg.

— **Kaposvár város** e hó 27-ikén tartotta meg tisztújító közgyűlését Maár Gyula alispán elnöklése mellett. Megválasztattak közfelfelügyelők polgármesterré Németh István, első tanácsossá Kovács Soma, második tanácsossá Súr Ferencz, tisztviselő Kovács József dr. mérnök Béreczk Sándor, számvevővé Szabó János, pénztárossá Sörös Lajos, ellenőrré Jankovich Kálmán. A segéd és kezelőszemélyzet is maradt a régi.

— **Üzletátadás.** Veniss Antal ismert baresi pékmester e napokban üzletét babócsai illetőségű pékmesternek adta át.

— **Jégfordás.** A beállt hideg következtében vendéglőseink legnagyobb öröme van már jég elég, töltik is lázas sietséggel a jégvermeket.

— **Báli legyező occasió.** 10,000 fantasie és toll legyező árusítatnak 80 krtól feljebb Spitzer Samu legyező és ernyő gyári raktárában Budapest, Bécsi-utca 2.

Közgazdaság.

— **Dohánytermelésünk hanyatlása.** Napról-napra érezhetőbbé válik dohánytermelésünk hanyatlása s ezzel kapcsolatban az idegen dohányimport következetes és nagy mérvű növekedése. A dohánytermelés hanyatlásának oka az, hogy a dohánybevéltáznál az állam a minőséget nem honorálja eléggé s csak a súlyt veszi tekintetbe, a minek közvetlen következtése, hogy a dohánytermelő gazda nem is igen törekszik a dohány minőségének javítására, a mi ismét a finom dohányfajták mind nagyobb mértékű behozatalát eredményezi. E tárgyban most a földmívelésügyi miniszteriumban a dohánykísérletezési állomás intern tanácskozmányt folytat, mely a jövő hónap folyamán külső hozzáértők és érdekelték hozzájárulásával fog folytatódni. Az ügyet tulajdonképpen az Országos Magyar Gazdasági Egyesület sürgette, mely február hónap folyamán szintén tanácskozmányt hív egybe a dohánytermelés hanyatlásának meggátolása érdekében.

— **A selyemtermelés érdekében.** A kereskedelemügyi miniszterium elhatározta, hogy a magyarországi selyemtermelés emelése érdekében a beváltó és termelő

telepeket ez évben szaporítani fogja. E célból Békés-Csabán és Temes-Kubinban selyemgubó-raktárakat építenek, melyekre legközelebb kiírják a pályázatokat.

— A „Rock“. Angolországban leg-
régibb biztosító társasága : a „Rock“ el-
hárította, hogy üzletkörét kiterjeszti Magyar
országra is és Budapesten vezérképviselő-
séget állít. A vezérképviselőséggel megbiz-
ták Fischer József urat, főorvosul dr. Ir-
sai egyetemi tanárt, ügyészsé Neumann
Antal és Neumann Sándor jogtudorokat
nevezték ki. A „Rock“ biztosító intézetet
1806 ban alapították. Régibb és szilárdabb
intézet nincs a világon. Üzletköre nem
csak az élet és járadék biztosítás, hanem
kiterjed olyan ágakra is, a minőket a ma-
gyar monarchiában még nem honosítottak
meg. A „Rock“ biztosíték alapja 38 millió
forint. A biztosítási alap a fönálló biztosí-
tásnak 75 százaléka és a biztosított összeg
jelen értékének 198 százaléka úgy, hogy
a „Rock“ minden 100 frt. kiadásával 198
frtos fedezettel áll szemben. A „Rock“-nak
rendkívül előnyös és fölülte olesó a díjfi-
zetési táblázata, a nyereség részese-
dés is rendkívül nagy.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:			
Kanizsára . . .	reggel	6 óra	10 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácra . . .	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16 "
"	délután	2 "	15 "
Barosra érkezik:			
Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákráczról . . .	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	36 "
"	este	8 "	11 "

Első magy. gazdasági
gépgyár részvény-társulat.

Gőzcséplőink

a tökéletesség legmagasabb fokán
állanak.

Magyarország legnagyobb és
egyedüli
gazdasági gépgyára
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel és szakbavágó
felvilágosítással díjmentesen szol-
gálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal
hozzánk fordulni, készséggel adunk ki-
merítő és felvilágosító választ.

9—12 C z i m :

Első magyar gazdasági gépgyár
részvény-társulat
B U D A P E S T E N .

Czímre ügyelni tessék!

KÖNYV
PAPÍR
író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztne.
fiók- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papír- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Kép,
T Ü K Ö R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ugy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.